

Rozstanie z diecezją największym krzyżem – abp Włodzimierz Jasiński

14:19 | 24.04.2017 | Wyświetleń: 3244 | Autor: ks. Paweł Kłys

<https://www.archidiecezja.lodz.pl/2017/04/rozstanie-diecezja-najwiekszym-krzyzem-abp-wlodzimierz-jasinski/>

Kilka dni temu minęła kolejna rocznica śmierci drugiego ordynariusza diecezji łódzkiej abp. Włodzimierza Jasińskiego (1873 – 1965)

Urodzony 12 czerwca 1873 r. we Włocławku w rodzinie inteligenckiej. Po ukończeniu szkoły elementarnej i realnej we Włocławku wstąpił do Seminarium Duchownego w tymże mieście. 13 października 1895 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa kujawsko-kaliskiego Aleksandra Bereśniewicza.

Jako neoprezbiter został wikariuszem parafii Służewo. W latach 1898 – 1914 pracował w Kaliszu pełniąc najpierw funkcję wikariusza w parafii św. Mikołaja, a następnie rektora kościoła pobernardyńskiego i prefekta Szkoły Handlowej. Pełnił funkcję prezesa sekcji polskiej przy Międzynarodowym Komitecie Kongresów Mariańskich w latach 1906 – 1914 i brał czynny udział w zjazdach maryjnych: 1910 (Salzburg) 1912 (Trewir). Był wiceprezesem kursu katechetycznego w Krakowie zorganizowanego w dniach 11-14 czerwca 1913 r. – po raz czwarty na ziemiach polskich.

10 kwietnia 1913 r. zdobył tytuł kandydata teologii w Akademii Duchownej w Petersburgu na podstawie pracy: "Opinie wychowawcze F.W. Foerster w świetle nauki katolickiej".

W latach 1914 – 1918 pełnił funkcję proboszcza i dziekana w Koninie powołując m.in. szkołę średnią w Koninie i wybrany został na członka Rady Stanu. 15 lipca 1915 r. otrzymał tytuł honorowego kanonika Kapituły Kaliskiej przy parafii św. Józefa w Kaliszu, a w 1919 r. został kanonikiem gremialnym tejże Kapituły. W 1921 roku otrzymał tytuł prałata domowego Jego Świątobliwości Papieża Benedykta XV. W latach 1918-1926 piastował urząd proboszcza fary piotrkowskiej i dziekana piotrkowskiego.

1 września 1926 r. został mianowany rektorem Seminarium Diecezjalnego w Łodzi i wykładowcą homiletyki. Od 1927 r. pełnił funkcję prezesa Towarzystwa Kultury Katolickiej. Jako rektor seminarium został mianowany sekretarzem generalnym I Eucharystycznego Kongresu Eucharystycznego Diecezjalnego, który odbył się w Łodzi w dniach 29 – 30 czerwca i 1 lipca 1928 r. Mianowany 21 sierpnia 1930 r. przez papieża Piusa XI na stolicę biskupią w Sandomierzu; konsekrowany 5 października w katedrze łódzkiej przez kard. Aleksandra Kakowskiewgo (współkonsekratorami byli: biskup lubelski Marian Fulman i biskup łódzki Wincenty Tymieniecki). Ingres do katedry sandomierskiej odbył w święto bł. Wincentego Kadłubka 9 października. Zorganizował w dniach 27-29 czerwca 1931 r. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny w Radomiu. W Sandomierzu założył tygodnik poświęcony sprawom religijno-społecznym „Siewca Prawdy”, którego pierwszy numer ukazał się w I niedzielę Adwentu 1931 r. Dokonał

renowacji zabytkowego Domu Długosza, w którym znalazło się Muzeum Diecezjalne oraz odnowił zabytkowe freski w katedrze sandomierskiej.

ARCHIWUM
 ARCHIDIECEZJALNE w ŁODZI
 ul. ks. Ignacego Skorupki 3
 90-458 Łódź
 tel. 637 58-44 w.w. 249

Łódź w ilustracji

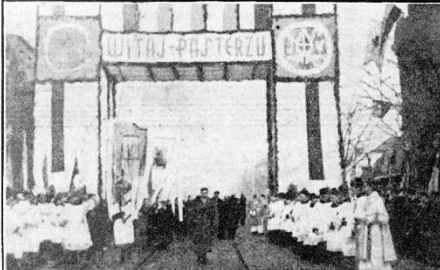
DODATEK SOBOTNI DO „KURJERA ŁÓDZKIEGO”.

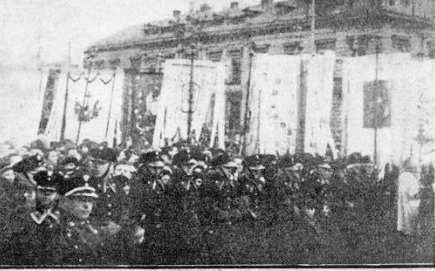

ROK XI.
SOBOTA, dnia 2 lutego 1935 roku
Nr. 5

**INGRES J. E. KS. BISKUPA
WŁODZIMIERZA JASIŃSKIEGO.**

Dnia 27 stycznia r.Łódź uroczysto i podniosło witała przybywającego do stolicy biskupiej nowego Arcypasterza Diecezji Łódzkiej JE. ks. biskupa Włodzimierza Jasińskiego. Na uroczystość ingresu miasto przybrało odświętną szatę. Przy zbiegu ulicy Piotrkowskiej i Radwańskiej wystawiona została przepiękna brama triumfalna, przy której nastąpiło powitanie JE. ks. biskupa Jasińskiego przez Duchowieństwo Łódzi i Diecezji Łódzkiej, przedstawicieli władz państwowych, wojskowych i miejskich oraz delegacje zrzeszeń i korporacji w otoczeniu olbrzymich rzesz wiernych. Na zdjęciu kilka fragmentów ingresu.

Fot. A. Meyer, Piotrkowska 182, tel. 108-81

27 stycznia 1935 r. odbył się ingres bp. Jasińskiego do Łodzi. Jako Biskup Łódzki kontynuował akcje społeczne i charytatywne swego poprzednika troszcząc się o Biskupi Komitet Kolonii Letnich, Biskupi Komitet Doraźny Posiłek oraz zakładając Bezprocentową Kasę Chorych.

W podziemiach katedry przygotował kryptę biskupią, erygował Instytut Wyższej Kultury Religijnej. W latach 1932 – 1935 uczestniczył w pracach Komisji Papieskiej do Spraw Wykonywania Konkordatu, a od 1936 r. w Komisji Szkolnej Episkopatu Polski.

Po wybuchu II wojny światowej stanął na czele Komitetu Społecznego Niesienia Pomocy Żołnierzom i ich Rodzinom. Aresztowany 6 maja 1941 r. i wywieziony najpierw do Szczawina, a następnie do Biecha koło Jasła i osadzony w klasztorze Ojców Reformatów. Będąc na wygnaniu zarządzał diecezją korespondencyjnie. Rozstanie z diecezją uważał za największy krzyż swego życia.

20 grudnia 1946 r. papież Pius XII przychylając się do prośby bp Jasińskiego, zwolnił go z obowiązków biskupa diecezji łódzkiej, mianując go arcybiskupem Dryzypary. Resztę życia przeżył w klasztorze ojców redemptorystów w Tuchowie. Zmarł 17 kwietnia 1965 roku i został

pochowany na cmentarzu tuchowskim. 10 marca 1968 r. przeniesiono jego ciało do Łodzi, do krypty biskupów łódzkich.

Tygodnik Katolicki Niedziela

<https://www.archidiecezja.lodz.pl/2017/04/rozstanie-diecezja-najwiekszym-krzyzem-abp-wlodzimierz-jasinski/>